

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/36/2012
Identifikačné číslo spisu:	4011200185
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4011200185.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa: L. Y., narodený XX. J. XXXX, bytom v M., U. ul. č. XX, zastúpený JUDr. Janou Berecovou Titkovou, advokátkou v Nitre, Dubová ul. č. 2 proti odporkyni: Sociálna poisťovňa ústredie v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. novembra 2011, č.k. 23Sd/70/2011-57, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 28. novembra 2011, č.k. 23Sd/70/2011-57, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 28. novembra 2011, č.k. 23Sd/70/2011-57, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie z 20. januára 2011 číslo XXX XXX XXXX v spojení s rozhodnutím z 31. marca 2011 číslo XXX XXX XXXX, ktorým odporkyňa podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa článku 52 ods. 1 písm. a/ a ods. 4 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady (EHS) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009, priznala navrhovateľovi starobný dôchodok v sume 338,40 € mesačne s účinnosťou od 1. decembra 2010, ktorý zvýšila na sumu 344,50 € mesačne a s účinnosťou od 1. januára 2011.

V odôvodnení uviedol, že pri určení výšky starobného dôchodku musela odporkyňa postupovať podľa právnych predpisov a medzinárodných zmlúv platných na území Slovenskej republiky. Krajský súd pokladal za zákonný postup odporkyne, ktorá navrhovateľovi pre výšku starobného dôchodku zohľadnila obdobie dôchodkového poistenia získané od 1. januára 1993, lebo jeho zamestnávateľom ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky bola obchodná spoločnosť so sídlom v Českej republike. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku navrhovateľa o jeho diskriminácii vo výške starobného dôchodku, lebo za tohto skutkového stavu odporkyňa rovnako postupuje pri priznávaní starobného dôchodku aj voči iným poberateľom starobného dôchodku. Preskúmané rozhodnutia preto

pokladal súd za zákonné a vecne správne.

Krajský súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že konaní podľa piatej časti OSP nebol úspešný.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Namietal, že odporkyňa aj krajský súd nesprávne posúdili sídlo zamestnávateľa ku dňu 31. decembra 1992, lebo jeho zamestnávateľom k tomuto dňu bol Slovenský plynárenský priemysel, štátny podnik, ktorý od 1. januára 1989 do dňa jeho výmazu z obchodného registra, do 29. júna 2001 mal sídlo v Bratislave. Evidenčné listy sociálneho zabezpečenia za obdobie od 1. septembra 1975 až do 31. decembra 2004 vyhotovil Slovenský plynárenský priemysel, a.s. Bratislava, divízia Slovtransgaz, právny nástupca štátneho podniku. Doby zabezpečenia, ktoré dosiahlo do 31. decembra 1992 preto nemožno považovať za doby, ktoré dosiahol v Českej republike. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie odporkyne a vec jej vráti na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Bolo dostatočne preukázané, že zamestnávateľom navrhovateľa, ktorý pracoval na prevádzke Kompresorovej stanice č. 4, Nitra bol Český plynárenský podnik, štátny podnik, Praha, ktorého organizačnou zložkou bol odštepný závod Tranzitný plynovod, Praha so sídlom v Prahe. Tento podnik existoval do 21. decembra 1993. Navrhovateľ bol 31. decembra 1992 v platnom pracovnoprávnom pomere k tomuto odštepnému závodu. Hodnotenie dôb zabezpečenia získaných pred 1. januárom 1993 podľa článku 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou a Českou republikou v oblasti sociálneho zabezpečenia považoval za správne, a to bez ohľadu na jeho výhodnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Podľa čl. 11 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení (ďalej len "Zmluva"), ktorá bola publikovaná v Zbierke zákonov pod č. 318/1994, rozsah a spôsob hodnotenia dôb zabezpečenia sa spravujú právnymi predpismi toho zmluvného štátu, v ktorého dôchodkovom zabezpečení sa tieto doby získali a ustanoveniami článku 20 tejto zmluvy.

Podľa článku 20 Zmluvy doby zabezpečenia získané pred dňom rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa považujú za doby zabezpečenia toho zmluvného štátu, na ktorého území mal zamestnávateľ občana sídlo ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo naposledy pred týmto dňom.

Zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení je medzinárodnou zmluvou, spĺňajúcou podmienky platnosti, ratifikácie a vyhlásenia, dostatočne jasne a priamo zakladá práva a povinnosti subjektov, a preto je priamo aplikovateľná.

Zo spisov vyplýva zistil, že navrhovateľ 27. decembra 2010 požiadal o starobný dôchodok s účinnosťou od 1. decembra 2010. V žiadosti oznámil, že v deň rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej republiky (ďalej len „ČSFR“), teda 31. decembra 1992 vykonával zárobkovú činnosť na území Českej republiky pre zamestnávateľa so sídlom v Českej republike. Ďalej uviedol, že touto žiadosťou sa domáha priznania starobného dôchodku zo Slovenskej republiky a súčasne aj z Českej republiky podľa § 31 zákona č. 155/1995 Sb. o dôchodovom pojištění.

Česká správa sociálneho zabezpečení, Praha v prílohe k svojmu vyjadreniu z 13. mája 2011 predložila odporkyni formulár E 205 CZ, podľa ktorého navrhovateľ získal do 31. decembra 1992 v českom systéme sociálneho zabezpečenia 10 713 dní dôchodkového poistenia.

V zmysle podmienok uvedených v článkoch 11 a 20 Zmluvy všetky doby dôchodkového poistenia, ktoré navrhovateľ získal k 1. januáru 1993 na území Slovenskej republiky sa považujú za doby poistenia

v Českej republike. V dôsledku tejto skutočnosti mohla odporkyňa navrhovateľovi zhodnotiť na dôchodkové účely tieto doby zamestnania len Česká správa sociálneho zabezpečení, Praha podľa právnych predpisov Českej republiky.

Česká správa sociálneho zabezpečení, Praha rozhodnutím z 3. októbra 2010 priznala navrhovateľovi podľa § 29 ods. 1 písm. b/ zákona č. 155/1995 Sb., o dôchodovom pojištění a s prihliadnutím na článok 52 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 starobný dôchodok v sume 8 475 Kč mesačne a od januára 2011 vo výške 8 791 Kč mesačne. Z obsahu rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ splnil dobu poistenia potrebnú pre nárok na dôchodok bez prihliadnutia k dobám poistenia získaných podľa právnych predpisov iných členských štátov. Započítaná mu bola doba poistenia získaná v českom dôchodkovom poistení 10650 dní.

V slovenskom dôchodkovom poistení navrhovateľ od 1. januára 1993 získal 6 360 dní dôchodkového poistenia.

Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak (ods. 2).

Odporkyňa po zistení, že navrhovateľ splnil podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, získal 6 360 dní obdobia dôchodkového poistenia, preskúmaným rozhodnutím z 20. januára 2011 číslo XXX XXX XXX priznala navrhovateľovi starobný dôchodok v sume 338,40 € mesačne, od 1. januára 2011 344,50 € mesačne.

Podľa názoru odvolacieho súdu odporkyňa pred vydaním preskúmaného rozhodnutia na základe podkladu získaného navrhovateľom postupovala v súlade s vyššie uvedenou medzinárodnou zmluvou a nemožno jej vytýkať, že pre dôchodkové účely navrhovateľovi zhodnotila len doby zamestnania, ktoré získal od 1. januára 1993.

Navrhovateľ nepredložil ani v odvolacom konaní žiaden dôkaz o tom, že ku dňu rozdelenia ČSFR t.j. 1. januára 1993 mal jeho zamestnávateľ sídlo v Slovenskej republike a nevyvrátil údaje, uvedené vo formulári E 205 predložené Správou sociálneho zabezpečení Praha, na základe ktorých odporkyňa musela rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu rovnako ako súd prvého stupňa nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne, a preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky mu nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.